

Oj Swensfars trogna hjertan mera önska,
 An det, att segrens fransar alltid grönska
 Omkring den enkla stenen,
 Som döljer hjeltebenen,
 Då de få sig hvila från stridens bråk och larm.
 :: I stridens larm ::
 :: Bli'r Swensken varm ::
 :: Och wapnet för's med kraftig arm. ::

Och wi, som nu fått lära exercera,
 Vi tänka icke heller retirera;
 Nej! modigt ut wi tåga,
 Om röd stridsacklas låga
 Söker att förstöra vårt eller broders land.
 :: Med kraftig hand ::
 :: För broders land ::
 :: Vi taga wapen alle man. ::

Vår lott må blifwa segra eller falla,
 Vi lycklige och nöjde will oss falla,
 Om wi, likt här på Slätten
 Med blanka bajonetten
 Få följa Swer'ges fana och sjunga Oscars
 namn.

:: I minnets famn ::
 :: Bli'r Oscars namn ::
 :: Bewaradt utaf folk och land. ::

Bewärings-Sång

för

1853 års Bewäringsunglingar

inom

Blefinge Län.

Af

B. A. Ohman.

Pris: 1 fl. B:to.

Carlstrona, 1853. M. & J. Hallén.

Melodi: Artilleristens Ed:
"Ur grufwans swarta schakt i dagen manad, ic."

Wi stolte här på Slätten nu marschera;
Ly wi så lära hurtigt exercera!
Det är för oss en ära,
Att kronans kläder bära
Och lära oss tempo af muntert befäl.
(1:sta rösten.) Det går så wäl,
(2:dra d:o.) Då rasst befäl,
(1:sta d:o.) Det går så wäl,
(2:dra d:o.) Då rasst befäl,
(Cor.) Oss lärar hwad wi lära bör,
Oss lärar hwad wi lära bör.

Ur griften våra fäders röster mana,
Att modigt följa Swer'ges Kung och sana;
Wi will dem trohet swära
Och följa deras lära,
Att aldrig gifwa wika för kulor eller frut.
:: Nej hwar minut ::
:: Till lifwets slut, ::
:: Wi freda skall vår Kung vårt land. ::

I Swer'ges gamla sagor wi än finna
Rätt många ord, som lifligt oss påminna,
Hur fordom våra fäder
Drog ut i slutna leder,

Att skydda älskad Kung och älskad fosterland.
:: Med swärd i hand ::
:: För Kung och land, ::
:: Till striden gingo hwarje man. ::

Då stridstrumpetens toner hade skallat
Och Swer'ges män till Swer'ges sana kallat,
Då glömde Bonden plogen,
Och brän blef i skogen;
Ly gammal Odalman gick ut för Kung och land.
:: Med swärd i hand ::
:: För Kung och land ::
:: Till striden gick då hwarje man. ::

Warut fädrens blod i våra ådror swallar,
Om älskad Konung oss till striden fallar;
Vårt lif wi gerna waga
Och bjerst till striden tåga,
Att skydda egna tjell och wärdad Konungs flott.
:: Ja! egna tjell ::
:: Och Konungs flott ::
:: Wi skydda skall från omäns flott. ::

Det är wäl sant, att Swensken älskar striden,
Men ännu aldrig har han fruktat striden;
Ly Swenskens mod och klinga
Skämt fiender att springa,
Att springa sig till räddning från slipad bajonett.
:: Vår bajonett ::
:: Gör segren lätt, ::
:: Med den wi värna Kung och land. ::